

Cseh Károly

Téli mágia

*Márványlik a behavazott kert
fehérségén csúszkál a tekintet
s megkapaszkodik*

*felezüstlő
meggyfámban*

Törzsét

- emlékszel-e? -

*nyakaddá becézte júniusban kezem
s most dermedt ujjhegyeimből
alvórügyekbe csapódik ki a melegség*

*Tombolt egész éjjel
a fehér mágia*

csillaggá igézte ágait

hajcsatodat és szemedet

*s együtt ragyognak
az égi ereszről*

*rám meredő
jégcsapokkal*

Szertartás

*Ágroppanás zajával
kapcsolod fel a villanyt*

*mint hátadon cipelt
elejtett állatot
ledobod kabátodat*

*S elnézed ahogy
télnek forduló házad ablakán
hópehelyé lágyul
egy kegyetlen fényű csillag*

Szállingózik a hó

F. Cs - nak

*Panel-toronyból nézed:
krizantémszirmokat tépdés az isten -
szállingózik a hó Átsuhan rajtad:
talán kényszer-öszeterelte népünkkel
játszik szeret nem szeret-et
Aztán csak a lenti betonon
korcsolyázó neonfényeket
követi tekinteted:
nehezüljön el a szemhéj
s hadd suhogjanak fel a perzselők
láng-rózsái a szögligeti udvarokon
hol a hajnali fagy tövisei nem szúrnak
és párnaropogása van a lépteknek
a frissen esett hóban*

*Nem süvít odáig a nyolcvanas évek
szárnyat mankóvá lefokozó parancsszava*

Öklök

*Szülővárosod panel-hasábjai közt
zöld ég csapódott elének
Akácfürtjét
méh zsongta körül
Tüzelő tarkódra a szám
rátapadt hirtelen
Mézelő nyárra gondoltam akkor
s hatalmas lángú delekre
melyek majd elpattantják
a mindennapok
kööttünk forrósodó üvegét
Talán a méh zsongás
talán az ág remény-zöldje
vagy csak egy boldog szemlehungyás
vakító nyakad fölött
elég volt
hogy ne vegyem észre:
tükkörré foncsorozta már üvegét a
kétség
s elvarázsolt kastélyban járok veled*

*Vádlón néz egymásra most
két bevérzetlen öklöm -
miért és mire vártak
s melyikük nem zúzta be?*